

Čj. UOOU-05398/15-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 25. května 2015 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: Restaurace Na Pekařce spol. s r.o., se sídlem Pod Pekařkou 224/46, 140 00 Praha 4 - Podolí, IČ: 24141054, v souvislosti s provozováním kamerového systému tvořeného 13 stacionárními kamerami v provozovně na adrese sídla účastníka řízení, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

- I. tím, že v období od 17. července 2012 nejméně do 19. února 2015 zpracovával osobní údaje svých zákazníků a zaměstnanců prostřednictvím 5 kamer, a to v případě zákazníků kamerami monitorujícími místa vyhrazená k sezení uvnitř restaurace (kamera č. 6, č. 7, č. 8) a v případě zaměstnanců kamerami monitorujícími stálé pracoviště zaměstnanců v kuchyni (kamera č. 1 a č. 2) a za barovým pultem (kamera č. 8), a to bez jejich souhlasu,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

- II. tím, že v období od 17. července 2012 nejméně do 19. února 2015 v době, kdy byla v provozu letní zahrádka (tj. letní měsíce), prostřednictvím 4 kamer monitoroval venkovní místa vyhrazená k sezení zákazníků (kamera č. 9, č. 10, č. 12 a č. 13), a to bez jejich souhlasu,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

III. a dále tím, že zpracovával v době od 7. května 2013 nejméně do 30. dubna 2015 osobní údaje prostřednictvím kamerového systému, aniž splnil oznamovací povinnost vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů,

porušil povinnost stanovenou v § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost toho, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., s výjimkou zpracování uvedených v § 18, tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováním osobních údajů,

a tím spáchal

v bodě I a II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

v bodě III správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nesplnil oznamovací povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb.,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 50.000 Kč
(slovy padesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) PhDr. Petrem Krejčím ve dnech 5. února 2015 až 6. března 2015 u účastníka řízení, a to včetně kontrolního protokolu čj. UOOU-00173/15-18 ze dne 30. března 2015.

Kontrola účastníka řízení byla zahájena na základě podnětu ze dne 7. ledna 2015 podaného ... týkajícího se snímání zákazníků u restauračních stolů na zahrádce restaurace Na Pekařce, která je umístěna na adrese Pod Pekařkou 224/46, 140 00 Praha 4 – Podolí. Zároveň bylo v podnětu uvedeno, že záznamy jsou dávány k dispozici nejen policii (vyšetřovací spis č.j. KRPA-234187-86/TČ-2014-001471 obsahující kamerový záznam ze dne 13. června 2014), ale i náhodným občanům.

Ze sdělení Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha IV, služby kriminální policie a vyšetřování, 1. oddělení obecné kriminality (č.j. KRPA-234187-152/TČ-2014-001471 ze dne 11. února 2015) vyplývá, že záznam ze zahrádky restaurace Na Pekařce č. 224 ze dne 13. června 2014 je součástí originálu spisového materiálu č.j. KRPA-234187/TČ-2014-001471, který byl odeslán

na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4. K tomu bylo uvedeno, že ... vystupoval jako obhájce obviněného v předmětném spisovém materiálu. Policejní orgán dále uvedl, že uvedený kamerový záznam poskytl Policii České republiky provozní uvedená restaurace. Po obdržení kamerového záznamu dne 13. října 2014 komisař služby kriminální policie a vyšetřování zpřístupnil uvedený záznam mimo jiné obhájcům obviněných. Dále bylo konstatováno policejním orgánem, že poškození a svědci se ve svých výpovědích odkazují na uvedený kamerový záznam.

Podle sdělení ... ze dne 13. února 2015 (zaslaného kontrolujícím k jejich žádosti o součinnost) měli být dle jeho informací seznámeni s obsahem předmětného záznamu poškození (tj. ...), provozní restaurace ... a spolu s ním další provozní a zaměstnanci dané restaurace. K tomu doplnil, že osobně byl také s obsahem záznamu seznámen, a to jako obhájce obviněného v trestní věci (tj. kopii záznamu obdržel od policejního orgánu). Z úředního záznamu čj. UOOU-00173/15-12 ze dne 16. února 2015 vyplývá, že ... při předání kopie předmětného záznamu kontrolujícím uvedl, že incident jeho mandanta s hosty restaurace Na Pekařce byl zaznamenán kamerovým systémem, přičemž kamerový záznam je využíván v rámci trestního řízení vedeného proti jeho mandantovi. K tomu dodal, že provozovatel kamerového systému zpřístupnil ... záznam dříve než Policii České republiky, což vyplývá z výsledků těchto osob jako poškozených v trestní věci, u kterých byl přítomen. Dále uvedl, že ostatní účastníci v trestní věci se mohli se záznamem seznámit až ze spisového materiálu poskytnutého Policií České republiky, s tím, že o jiných náhodných občanech, kterým byl kamerový záznam zpřístupněn, mu není nic známo.

Ze sdělení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 24. února 2015 poskytnutého na základě žádosti o součinnost vyplývá shodně s výše uvedeným, že předmětný záznam byl poskytnut Policii České republiky, kterou bylo nakládáno s předmětným záznamem standardně, tj. jako s důkazem. Ohledně tvrzení, že byl záznam předán i náhodným občanům, bylo státní zástupkyni uvedeno, že o tomto jí není nic známo. K tomu doplnila, že v protokolu o výsledku svědka ze dne 7. ledna 2015 ... uvedl, že se na daný kamerový záznam díval, a v protokolu o výsledku svědka z téhož dne ... uvedl, že, co se dělo okolo, neví, tj. ví to jen z videa z restaurace, které viděl, přičemž ostatní poškození se o kamerovém záznamu nezmiňují.

Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že dne 20. prosince 2012 bylo Úřadu pro ochranu osobních údajů doručeno oznámení účastníka řízení o zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému (tj. prostřednictvím 16 kamer pořizujících záznam z prostor restaurace na adrese sídla účastníka řízení, a to za účelem ochrany majetku a osob a prevence kriminality, přičemž záznam měl být uchováván po dobu 7 dnů a měl být vyhotovován nepřetržitě). Dne 24. února 2013 bylo účastníku řízení doručeno oznámení o zahájení správního řízení v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a bylo nařízeno ústní jednání, při němž bylo zástupcem účastníka řízení na základě plné moci sděleno, že k předmětu správního řízení bude zasláno vyjádření ve stanovené lhůtě. Zároveň předložil k založení do spisu dokument, jehož obsahem je informace od jednatele společnosti Restnet s.r.o., tj. společnosti, která daný systém nainstalovala, o tom, že na základě požadavku Úřadu udržuje daný kamerový systém záznamy jen za posledních 24 hodin, s tím, že aktuální počet kamer je 16. Výše uvedené vyjádření ve věci Úřad ve stanovené lhůtě neobdržel, a to ani ke dni vydání rozhodnutí čj. REG-10557/12-9 ze dne 18. dubna 2013. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto na základě

shromážděného spisového materiálu o nepovolení předmětného zpracování osobních údajů, a to z důvodu, že oznámeným zpracováním osobních údajů subjektů údajů by došlo k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. e), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. května 2013.

Z protokolu o ústním jednání a místním šetření ze dne 19. února 2015 vyhotoveného kontrolujícími vyplývá, že účastník řízení ve vztahu k nesplnění oznamovací povinnosti (a to v návaznosti na výše uvedené skutečnosti týkající se správního řízení včetně absence deklarovaného doplnění oznámení), tj. ke skutečnosti, že nebylo podáno účastníkem řízení nové oznámení podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. před zahájením zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému se záznamem, uvedl následující. Účastník řízení konstatoval, že v té době se jednalo o období, kdy byla restaurace maximálně vytížena, přičemž personální resp. časové důvody nedovolovaly, aby v daném čase splnil podmínky určené Úřadem. K tomu účastník řízení doplnil, že ani přesně nevěděl, co od něj Úřad požaduje, a k čemu by se měl konkrétně vyjádřit, resp. doplnit oznámení o zpracování osobních údajů tak, jak bylo Úřadem požadováno. Dále uvedl, že kamery měl instalovány pro ochranu jak personálu, tak hostů restaurace, resp. preventivní ochranu majetku účastníka řízení, přičemž má za to, že sloužily k pomoci v případě incidentu, jak se stalo i dne 13. června 2014.

Ze zjištění kontrolujících vyplývá, že v době místního šetření byl kamerový systém složen z 16 kamer, což odpovídá i jejich on-line náhledům na monitoru v kanceláři restaurace, do níž mají přístup jednatelé a manažer provozovny, s tím, že zobrazeny byly on-line náhledy ze všech těchto kamer. Účastník řízení uvedl, že vnitřní kamery v počtu 12 kusů a vnější kamery v počtu 4 kusy (na zahrádce) instaloval po zahájení podnikatelské činnosti v restauraci ke dni 20. prosince 2012 (pozn. správního orgánu: účastníkem řízení uvedené datum odpovídá dni, kdy bylo účastníkem řízení učiněno oznámení o zpracování osobních údajů vůči Úřadu, přičemž fotodokumentace záběrů byla zaslána účastníkem řízení na základě výzvy Úřadu v doplnění podání ze dne 30. ledna 2013). K tomu bylo konstатовáno, že skutečnost, kdy došlo k montáži a zahájení zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového sdělí účastník řízení písemně do dne 25. února 2015. Kontrolujícími bylo dále zjištěno, že kamerový systém nevyhotovuje zvukový záznam a že doba uchování záznamů je nastavena na 24 hodin a po této době jsou automaticky vymazány. Kamerový systém nainstalovala společnost Restnet s.r.o., se sídlem Argentinská 286/38, 170 00 Praha 7, IČ: 29144540, která je správcem kamerového systému na základě smlouvy.

V návaznosti na výzvu ke sdělení, kdy došlo k montáži a zahájení zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, zaslal účastník řízení dne 25. února 2015 kontrolujícím kopie servisních protokolů ze dne 5. června až 17. července 2012 vyhotovených společností Restnet s.r.o., přičemž v této době, jak vyplývá ze servisních protokolů, měla být prováděna montáž a dokončování zapojení kamerového systému.

Dále pak bylo účastníkem řízení uvedeno, že manažer provozovny ... záznamy z kamerového systému poskytl Policii České republiky pouze v souvislosti s incidentem (záznam z kamery č. 10 viz níže), který se stal dne 13. června 2014 na zahrádce restaurace, a to pro účely probíhajícího trestního řízení. Zároveň bylo účastníkem řízení konstатовáno k dotazu kontrolujících, komu byl tento záznam zpřístupněn (předán) před jeho předáním Policii České republiky, že účastník řízení

záznam na CD poskytl pouze na vyžádání Policii České republiky, přičemž jiné osobě jej neposkytl (tj. nedošlo k jeho zpřístupnění další osobě).

Ze spisového materiálu (tj. především ze sdělení účastníka řízení ze dne 25. února 2015 a pořízené fotodokumentace) dále vyplývá, že kamerový systém byl složen z 13 funkčních kamer, které pořizovaly záznam. Zbylé 3 kamery měly být dle vyjádření účastníka řízení a zjištění kontrolujících nefunkční. Dle spisového materiálu účastník řízení začal zpracovávat osobní údaje prostřednictvím kamerového systému dne 17. července 2012, kdy převzal instalovaný kamerový systém od společnosti Restnet s.r.o. Kamera č. 1 je umístěna v horním rohu kuchyně restaurace a monitoruje celý prostor kuchyně, a to včetně zaměstnanců účastníka řízení, kteří zde trvale vykonávají práci. Kamera č. 2 je umístěna v protilehlém rohu kuchyně restaurace a monitoruje celý prostor kuchyně z opačné strany, a to včetně zaměstnanců, kteří zde trvale vykonávají práci. Za účel instalace dvou výše uvedených kamer označil účastník řízení kontrolu skladu. Kamera č. 3 je umístěna ve skladovém prostoru restaurace („sklad dole“) a monitoruje prostor skladu a mrazáky. Kamera č. 4 je umístěna ve skladovém prostoru za kuchyní restaurace („sklad za kuchyní“) a monitoruje vstup do skladu. Za účel monitorování prostor skladu (kamera č. 3 a č. 4) označil účastník řízení kontrolu jeho stavu. Kamera č. 5 je umístěna v místnosti označované jako výdej na zahrádku s odkládacím pultem a monitoruje výdej jídla a pití na zahrádku restaurace. Kamera č. 6 je umístěna v rohu zadní části restaurace a monitoruje místnost restaurace se stoly určenými pro zákazníky restaurace. Účelem, za nímž je dle účastníka řízení monitorován tento prostor, je kontrola stavu objednávek. Kamera č. 7 je umístěna nad hlavním vchodem do restaurace a monitoruje vstup do restaurace, pult s výdejem jídla z kuchyně restaurace, včetně manipulačních stolků s příbory, nádobím apod., určené k servírování a částečně i sezení u stolu vyhrazené pro zákazníky restaurace. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je příjem zboží. Kamera č. 8 je umístěna naproti příjmové a výdejové pokladně vpravo za hlavním vchodem do restaurace a monitoruje pokladnu, výčep a několik stolů určených pro zákazníky restaurace. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je kontrola stavu funkčnosti. Kamera č. 9 je umístěna na vnějším plášti budovy ve výklenku nad hlavními vstupními dveřmi do restaurace a monitoruje vnější vstup od vrat a oplocení přes pozemek k hlavnímu vchodu do restaurace, přístavbu k restauraci, resp. vstup do zahradního altánu s prosklenými trojkřídlými dveřmi, dva venkovní stoly s lavicemi vedle stojanu pro umístění kol zákazníků restaurace a částečně i ulici Na Vrstvách. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je ochrana objektu proti jeho vykradení. Kamera č. 10 je umístěna na vnějším plášti budovy pod převisem střechy nad zaměstnaneckým vstupem do restaurace a monitoruje venkovní prostor restaurace využívaný v letních měsících k provozu zahrádky. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je ochrana objektu proti vykradení. Kamera č. 11 je umístěna na konci chodby uvnitř restaurace a monitoruje vstup do kanceláře, ve které je umístěn trezor s hotovostí, řídicí jednotka kamerového systému a další cennosti a věci vyšší hodnoty. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je ochrana kanceláře proti vykradení kanceláře, a to vzhledem k tomu, že jsou zde uchovávány drahé věci a hotovost. Kamera č. 12 je umístěna na rohu pláště budovy pod okapem u východu z prostoru ze zahrádky a monitoruje oplocení pozemku restaurace v ulici Na Vrstvách, mobilní proutěné oplocení u zahrádky včetně prostoru zahrádky, která je v provozu v letních měsících. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je ochrana objektu proti vykradení. Kamera č. 13 je umístěna na rohu pláště budovy

pod převisem střechy nad grilem a monitoruje prostor grilu, zaměstnanecký vchod do restaurace, vstup na zahrádku, která je provozována v letních měsících, a částečně i prostor zahrádky. Účelem stanoveným účastníkem řízení k monitorování tohoto prostoru je ochrana objektu proti vykradení.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jde subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Kamerový systém zaznamenává zákazníky restaurace, zaměstnance restaurace, popř. další osoby, které se objeví v záběru kamer (např. dodavatelé). V daném případě shromažďuje účastník řízení v souvislosti s provozem kamerového systému informace vážící se zejména k jeho zákazníkům a zaměstnancům, které vypovídají mimo jiné o době jejich příchodu, popř. odchodu, o tom, s kým přišli, o průběhu sociálního kontaktu, jejich stavu apod. Uvedené osoby jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem nepochybně identifikovatelné, a to vzhledem ke kvalitě pořizovaných záznamů a možnosti ztotožnit jednotlivé subjekty (tj. je zřejmé, že v případě zaměstnanců se jedná o subjekty správci známé a v případě dalších osob se jedná o subjekty identifikovatelné, ať již přímo, nebo zprostředkovaně, na základě zachycení jejich podoby, popř. dalších rozpoznávacích znaků). Pořízené záznamy tedy obsahují osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídá tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem. To platí bez ohledu na smluvní ujednání mezi účastníkem řízení a společností Restnet s.r.o., která systém instalovala.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoli operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Podle názoru správního orgánu se o zpracování osobních údajů ve smyslu daného ustanovení jedná vždy, když je kamerový systém (zaměřený na monitorování fyzických osob) vybaven záznamovým zařízením, neboť v takovém případě dochází k systematickému shromažďování snímků osob nacházejících

se v určitém časovém úseku v monitorovaném prostoru. V uvedených souvislostech lze nadto vyslovit i presumpci dalšího využívání těchto záběrů, neboť v opačném případě, pokud by záběry neměly být nijak využívány, by záznamové zařízení postrádalo jakýkoli smysl. Účastník řízení shromažďoval v daném případě osobní údaje subjektů údajů prostřednictvím kamer umístěných ve vnitřním i vnějším prostoru restaurace, ukládal je na nosiče informací, přičemž v případě zjištěného incidentu prokazatelně vyhledal a předal pořízený záznam ze dne 13. června 2014 pro účely probíhajícího trestního řízení Policií České republiky. Soustavné, úmyslné a cílené pořizování a uchovávání záznamů záběrů z jednotlivých kamer, zachycující konkrétní, identifikovatelné osoby (tj. záběry obsahující osobní údaje), je nutno považovat za systematické jednání a tedy za zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

V této souvislosti je třeba upozornit na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (zřízený na základě zmíněné Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), který konstatoval, že pod pojmem soukromí je nutno rozumět právo každého člověka na vytváření a rozvíjení vztahu s dalšími lidskými bytostmi, a to i na pracovišti. Dle tohoto soudu není dost dobře možné přesně oddělit soukromý a profesionální život, neboť právě v rámci svých pracovních aktivit má většina lidí v současné době největší příležitost navazovat a rozvíjet vztahy s vnějším okolím, a proto právo na respektování soukromého života zahrnuje i právo na respektování soukromí v zaměstnání (viz např. rozhodnutí ve věci *Niemietz v. Německo* z roku 1992).

Provozováním kamer umístěných výše popsaným způsobem, které monitorují vnitřní a vnější prostory restaurace v provozní době, tj. sezení u stolů vyhrazených pro zákazníky restaurace uvnitř restaurace (kamera č. 6, č. 7 a č. 8), popř. na zahrádce v době, kdy je v provozu (kamera č. 9, č. 10, č. 12 a č. 13), stálé pracoviště zaměstnanců účastníka řízení za barovým pultem v pracovní době (kamera č. 8), popř. stálé pracoviště zaměstnanců účastníka řízení v kuchyni v pracovní době (kamera č. 1 a č. 2), přičemž záznam je pořizován nepřetržitě, dochází ke shromažďování takového množství osobních údajů, které je v zjevném nepoměru vzhledem k účelu instalace kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení. Oproti tomu snímání kamerou č. 3 (sklad včetně mrazáků), kamerou č. 4 (vstup do skladu), kamerou č. 5 (výdej jídla a pití na zahrádku), kamerou č. 11 (chodba se vstupem do kanceláře restaurace, v níž je umístěn trezor s tržbou) restaurace a kamerou č. 10, č. 12 a č. 13 (zahrádka) v době, kdy není v provozu letní zahrádka, nedochází k nepřiměřenému zasahování do soukromí subjektů údajů. Pokud se týká kamery č. 5 (výdej na zahrádku), ze shromážděných podkladů vyplývá, že zde dochází pouze k výdeji jídla a pití

zaměstnanci ve smyslu jejich předávání, a z tohoto důvodu nehodnotil správní orgán monitorovaný prostor jako stálé pracoviště zaměstnanců. Kamera č. 11 snímá průchozí prostor (chodbu) za účelem zejména ochrany finanční hotovosti umístěné v kanceláři restaurace.

Rozsah zpracovávaných osobních údajů vychází z počtu a umístění kamer a množství informací získaných o subjektech údajů při takovémto rozmístění kamer, přičemž pouze nepatrná část shromážděných a uchovávaných záznamů obsahuje údaje, které mohou být využity k naplnění určeného účelu. Ve zbytku jsou shromážděny a uchovávány nadbytečně, tj. dochází k nepřiměřenému zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů. K naplnění účelu by v tomto případě postačovalo takové umístění kamer, u nichž by se zákazníci a zaměstnanci účastníka řízení vyskytovali v provozní době na pořizovaných záběrech v podstatně nižší frekvenci a nedocházelo by tak k nadměrnému shromažďování jejich osobních údajů, např. při zaměření kamer na vstupní prostory bez snímání míst vyhrazených k sezení zákazníků, zacílení kamery na prostor pokladny, popř. využití možnosti vyhotovovat incidenční záznam v provozní době namísto snímání stálého pracoviště za barem a míst vyhrazených k sezení zákazníků (kamera č. 8). Je-li účelem ochrana majetku, pak by kamery měly snímat jen ta místa, kde jsou umístěny hodnotnější předměty, anebo kde nejvíce dochází ke krádežím či poškození majetku, a která lze jen obtížně nebo za vynaložení neúměrných prostředků zabezpečit jiným způsobem. Monitorování zejména zákazníků na místech vyhrazených k sezení může sloužit k ochraně majetku (jako hlavní účel uváděný účastníkem řízení) jen okrajově, pokud vůbec, současně však představuje kontinuální zásah do práva subjektů údajů na ochranu jejich soukromí.

Správce má dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje v zásadě pouze se souhlasem subjektu údajů, který musí splňovat náležitosti stanovené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 tohoto zákona. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení přitom nedoložil, že by disponoval souhlasem monitorovaných subjektů údajů se zpracováním jejich osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, přičemž vzhledem k povaze provozu účastníka řízení nelze ani doložení takového souhlasu ve vztahu ke všem zaznamenaným subjektům reálně předpokládat (tj. jedná se povinnost objektivně velmi obtížně splnitelnou). Samotná objektivní nemožnost získat souhlas subjektu údajů ještě neznamená, že by bylo možné vyloučit aplikaci zbývajících částí tohoto ustanovení. V případě kamerového systému umístěného v provozovně účastníka řízení by tedy přicházelo v úvahu užití výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle které lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Správní orgán při posuzování výjimky upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. došel k závěru, že ji lze aplikovat s ohledem na část věty za středníkem, resp. po vyhodnocení proporcionality mezi ochranou práv a právem chráněných zájmů a zásahem do soukromého a osobního života dotčených osob, pouze v případě kamer č. 3 a č. 4 snímajících skladovací prostory, kamery č. 5 snímající výdejní pult na zahrádku a kamery č. 11 snímající chodbu u kanceláře restaurace, kdy se jedná o prostory, v nichž se subjekty údajů po delší časový úsek nezdržují, a s ohledem na provozní charakter těchto prostor, který je popsán i výše. Dále pak je aplikace dané výjimky možná taktéž v případě kamery č. 9 snímající

hlavní vstup zvenčí a kamer č. 10, 12 a 13 snímajících letní zahrádku, a to v době, kdy není zahrádka v provozu (tj. v době, kdy zde nejsou umístěna sezení vyhrazená pro zákazníky restaurace). Zpracování ve výše označených případech splňuje podmínku uvedenou za středníkem předmětného ustanovení (tj. není v rozporu s právem subjektu na ochranu jeho osobního a soukromého života), a to za účelem ochrany majetkových hodnot účastníka řízení, tj. záběry z uvedených kamer se jeví jako nikoli neproporcionální k vymezenému účelu, když snímá jen nezbytný prostor pro ochranu majetku účastníka řízení a současně při takto nastaveném záběru kamer nedochází k významnému zásahu do soukromí zaznamenaných osob (v případě zahrádky je tomu tak v době, kdy je mimo provoz a není tedy užívána).

Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Správní orgán uvedené skutečnosti posoudil a má za to, že deklarovaný účel kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení, je ve významném nepoměru k zásahu do práva na ochranu soukromí a osobního života a tedy neumožňuje aplikaci § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v případech ostatních kamer (tj. kamer č. 1, 2 a 6 až 8 a kamer č. 9, 10, 12 a 13 během letního provozu zahrádky). Prostředky a způsob zpracování určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Při kolizi dvou zájmů je nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Ochrana majetku nemůže zdůvodnit takové omezení práva na soukromí, kdy jsou nepřetržitě monitorovány kamerovým systémem sezení vyhrazená pro zákazníky v prostorách restaurace a stálá pracoviště zaměstnanců, záznamy z takového monitorování jsou ukládány a osoby na těchto záznamech jsou identifikovatelné. Takovéto jednání účastníka řízení je také v rozporu s čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod.

Podle § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nesmí zaměstnavatel bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance mj. otevřenému nebo skrytému sledování. Předmětné ustanovení obsahuje jednoznačný zákaz pro zaměstnavatele bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze jeho činnosti narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že jej podrobuje otevřenému nebo skrytému sledování, které představuje zvláštní úpravu zpracování osobních údajů. Účastník řízení neprokázal, že by se v jeho případě jednalo o jiný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti, který by toto sledování zaměstnanců odůvodnil, a byl zároveň v souladu s ustanovením § 316 odst. 2 zákoníku práce. Dle názoru správního orgánu přitom nelze za zvláštní povahu činnosti považovat provoz restaurace. Ze spisového materiálu je zřejmé, že ke sledování zaměstnanců na jejich stálých pracovištích docházelo v provozní době v případě kamery č. 1 a č. 2 monitorujících prostor kuchyně a v případě kamery č. 8 monitorující prostor za barovým pultem, tj. jednalo se o prostory, v nichž se zaměstnanci v souvislosti s výkonem jejich pracovní činnosti nutně zdržovali, resp. zdržují po delší dobu.

Co se týká počátku rozhodné doby, tj. doby, po kterou trvalo protiprávní jednání účastníka řízení ve vztahu k porušení povinnosti stanované v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. specifikované ve výroku I a II tohoto rozhodnutí, ze shromážděného spisového materiálu, tj. podkladů předložených účastníkem řízení a kontrolních zjištění, vyplývá, že kamerový systém byl dne 17. července 2012 nainstalován a zapojen. Kamerový systém byl v provozu nejméně do doby konání ústního jednání a místního šetření, tj. do dne 19. února 2015. Ve vztahu ke kamerám č. 9, č. 10, č. 12 a č. 13 monitorujících venkovní sezení vyhrazené pro zákazníky byla daná povinnost porušena ve výše specifikované době pouze v době, kdy byla v provozu letní zahrádka (tj. letní měsíce).

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje nebo změnit registrované zpracování, s výjimkou zpracování uvedených v § 18, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. vznikne-li z oznámení důvodná obava, že při zpracování osobních údajů by mohlo dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb., zahájí Úřad z vlastního podnětu správní řízení. Zjistí-li Úřad v tomto řízení, že oznámené zpracování nesplňuje podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., zpracování na základě § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. nepovolí. Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení zprovoznil kamerový systém vyhotovující záznam (tj. zpracovával osobní údaje) dříve, než byl tento oznámen Úřadu a zaregistrován (tj. k registraci kamerového systému na základě oznámení doručeného Úřadu dne 20. prosince 2012 nedošlo, a to vzhledem k vydání rozhodnutí o nepovolení zpracování osobních údajů ze dne 18. dubna 2013, které bylo účastníku řízení prokazatelně doručeno dne následujícího a které nabylo právní moci dne 7. května 2013, přičemž žádné další oznámení účastník řízení již neučinil). Z výše uvedeného je zřejmé, že k porušení oznamovací povinnosti v souvislosti s daným zpracováním došlo v době od 7. května 2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o nepovolení zpracování osobních údajů na základě oznámení učiněného dne 20. prosince 2012, a to nejméně do 30. března 2015, kdy bylo kontrolujícími v kontrolním protokolu konstatováno, že nedošlo ke splnění nápravného opatření uloženého účastníku řízení při ústním jednání a místním šetření dne 19. února 2015. Uvedené nápravné opatření spočívalo v neprodleném podání nového oznámení o zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému.

Správní orgán tedy považuje skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokazané, že účastník řízení porušil ve výroku specifikovaným jednáním povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 a § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti (z hlediska závažnosti jednání) zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů, které bylo předmětem řízení, představuje významný zásah do práva na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů zákazníků a zaměstnanců účastníka řízení. Jako přitěžující okolnost hodnotil správní orgán rozsah a charakter shromažďovaných osobních údajů (informace o způsobu

trávení volného času zákazníků a nepřetržité sledování zaměstnanců při výkonu práce). Jako přitěžující vyhodnotil správní orgán dále dobu, po kterou protiprávní jednání trvalo, tj. zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů bylo prováděno po dobu cca 30 měsíců. Za přitěžující považuje správní orgán též skutečnost, že účastník řízení spáchal více správních deliktů.

Jako polehčující okolnost správní orgán hodnotil skutečnost, že nebylo prokázáno zneužití pořízených záznamů, tj. k poskytnutí záznamu ze dne 13. června 2014 Policii České republiky došlo v odůvodněném případě, a to v souvislosti s vedeným trestním řízením.

Po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u odboru správních činností, proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje. Tato lhůta začíná běžet dnem převzetí příkazu, nejpozději však desátým dnem od jeho uložení u provozovatele poštovních služeb.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 25. května 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností